

23. septembra 2004 nemecký denník Die Welt uverejnil reportáž s názvom *Skutočná Kristova tvár – objavenie neobyčajnej relikvie zmŕtvychvstania?* Napísal ho známy nemecký novinár Paul Badde. Talianske médiá vtedy pripomenuli, že svätý Páter Pio už roku 1963 povedal, že „Volto santo v Manoppelle je najväčší zázrak, aký máme“.

Roku 2006 vyšla kniha Paula Baddeho s názvom *Božská tvár – šatka z Manoppella*, ktorá čitateľa vovádza do vzrušujúceho dobrodružstva odhaľovania pravdy o nezvyčajnej relikvii zmŕtvychvstania. Na šatke s rozmermi 17 krát 24 centimetrov, uloženej v striebornom relikviári, ktorý je verejne vystavený na hlavnom oltári v manoppelskom kostole, nachádza sa podobizeň zmŕtvychvstalého Krista. Manoppello je talianske päťtisícové mestečko, ktoré leží v Abruzzách 30 km od Pescary. Neďaleko sa nachádza známa svätyňa eucharistického zázraku v Lanciane.

Obraz, ktorý nebol namaľovaný ľudskou rukou

Už 20 rokov mnoho významných vedcov všestranne skúma tajomstvo relikvie Kristovej tváre z Manoppella. Ich výsledky potvrdzujú, že obraz vznikol vedecky nevysvetliteľným spôsobom. Istotne nebol namaľovaný ľudskou rukou, podobne ako zázračný obraz Panny Márie z Guadalupe v Mexiku alebo obraz mŕtveho Kristovho tela na Turínskom plátne.

Najnovšie výskumné techniky, použité pri skúmaní Turínskeho plátna, sa použili aj pri skúmaní šatky z Manoppella. Výsledky všetkých týchto expertíz jednoznačne dokazujú, že súčasná veda nie je schopná zistiť, ako obraz vznikol ani odkiaľ pochádzajú tajomné farby, ktoré spôsobili, že obraz Svätej tváre fascinuje svojou krásou a priam žiari živosťou.

Profesor Danto Vittore pri svojich analýzach použil skener s vysokým rozlíšením. Zistil, že vo vláknach skúmanej tkaniny nie sú zatečené nijaké farby. Pri mikroskopickom zväčšení jasne vidieť, že

na materiáli dokonca nie sú ani najmenšie stopy farieb. Keby bol obraz namaľovaný olejovou farbou, určite by farba pozatekala pomedzi vlákna tkaniny. Taktiež je vylúčené, žeby bol obraz namaľovaný technikou akvarelu, pretože obrysy i kresba očí a úst sú také čisté, že touto technikou nie je možné ich namaľovať.

Najudivujúcejšou vlastnosťou Tváre z Manoppella je priesračnosť plátna a zároveň skutočnosť, že obraz je dokonale viditeľný z jednej i druhej strany. Nemá žiadne pigmenty, je to bezpochyby svetový unikát. Ďalšou vlastnosťou obrazu z Manoppella je jeho premenlivosť, keď pri rôznom svetle nadobúda iný vzhľad. Spolu s meniacim sa osvetlením sa mení aj obraz, ako keby žil. Ak sa naň pozeráme pri jasnom svetle, je neviditeľný, prípadne priesračný. V tejto neobyčajnej podobizni tváre sú určité vlastnosti obrazu, fotogra-

fie i hologramu, ale nie je to ani obraz, ani fotografia, ani hologram. Tieni na portréte sú jemnejšie ako by ich boli schopní namaľovať najväčší géniovia maliarstva. Obraz tváre vykazuje veľa nevysvetliteľných javov, ktoré svedčia o tom, že veda stojí pred veľkým tajomstvom.

Vo svetle žiariviek nadobúda šatka medovozlatú farbu. Vyzerá presne tak, ako mystička Gertrúda z Helfty v trinástom storočí opisuje Kristovu tvár vo videní Veronikinej šatky. Len v jasnom svetle na šatke vidno trojrozmernú tvár, takmer ako hologram. Šatka je taká jemná, že sa zdá, že po zložení by sa zmesila do orechovej škrupiny. Profesor Vittori z univerzity v Bari a profesor Fantí z univerzity v Bologni na základe mikroskopických analýz potvrdili, že na šatke niet ani stopy po farbe. Len na mieste oka sa vlákna zdajú akoby pripálené pôsobením vysokej teploty. ▶

Najväčší zázrak, aký máme

foto: vyd. Polwen

Chrám Svätej tváre v Manoppella

Lekári tvrdia, že zo vzhl'adu zreníc na tkanine vyplýva, že tento človek mal krvácanie do mozgu. Jeho chrup je charakteristický pre ľudí žijúcich v dobe Krista v Palestíne.

Vedecké výskumy potvrdzujú, že obraz božskej tváre z Manoppella nemohol byť namaľovaný človekom, teda je, ako hovorí tradícia, *acheiropoietos* – nezhotovený ľudskou rukou.

Najdrahšia tkanina

Svätá tvár z Manoppella je udivujúcou podobizňou, ktorá sa nám zachovala na drahocennej antickej tkanine. Do našich čias sa zachovali len malé kúsky. Je to tzv. bisior, jemné plátno, nazývané tiež morský hodváb, ktoré bolo najdrahšou tkaninou v staroveku. Najstaršie fragmenty tohto drahocenného plátna, ktoré sa zachovali do dnešných čias, pochádzajú zo 4. storočia. Z technického hľadiska nie je možné na morský hodváb nič namaľovať.

Jeho štruktúru skúmal profesor Giulio Fanti, ktorý potvrdil, že máme do činenia s veľmi tenkým materiálom, utkaným z vlákien s priemerným prierezom 120 mikróv. Je tenší ako nylon – syntetické vlákno, ktoré bolo prvý raz vyrobené roku 1945. Spôsob tkania je tradičný, teda jednoduchý a nepravidelný. Medzi vláknami sú medzery s rozmermi 150 až 300 mikróv. Tkanina je priehľadná, a preto je označovaná ako závoj. V medzierkach medzi vláknami sa

Najudivujúcejšou vlastnosťou Tváre z Manoppella je priehľadnosť plátna a tiež skutočnosť, že obraz je dokonale viditeľný z oboch strán, akoby priehľadný.

nenachádzajú nijaké pigmenty ani iné častice. Treba zdôrazniť jednu výnimočnú vec, totiž že priestorová skladba farieb neznámeho pôvodu tu má 0,5 milimetra, kým na Turínskom plátnu 1 centimeter.

Vedecké výskumy šatky z Manoppella uskutočnené profesorkou Portughesiovou, ktorá je špecialistkou na tkaniny prvého storočia, potvrdzuje, že máme do činenia s bisiorom, čiže najdrahším antickej tkaninou. Profesorka Chiara Vigová, najväčšia znalkyňa tkanín vyrábaných

Musíme pri tom stále pamätať na to, že „kresťanstvo to nie je forma kultúry, ideológia alebo nejaký systém vznešených zásad, či hodnôt. Kresťanstvo je osoba. Kresťanstvo je prítomnosť. Kresťanstvo je tvár: Ježiš Kristus!“

(Ján Pavol II., Bern 4. 6. 2004)

z Manoppella, a zároveň ohňovzdorný ako azbest. Nijaký človek nie je schopný na takýto druh materiálu čokoľvek namaľovať a zvlášť nie taký perfektný obraz, aký je na šatke z Manoppella. Bisior možno namočiť, ale v nijakom prípade sa nedá naň maľovať. Na taký tenučký materiál sa skutočne nedá naniest žiadna farba..

Paul Badde zdôrazňuje, že „v pravej zrenici je dúhovka výrazne posunutá nahor, čo by nebolo možné na fotografii. Obraz nie je ani hologram, ktorý tak veľmi pripomína, keď naňho pozeráme pri svetle. Cez šatku prechádzajú charakteristické prehyby, akoby bola dlhší čas zložená, raz pozdĺžne a raz naprieč. Farby sa vo svetle menia medzi hnedou – umbra (druh hnedého pigmentu), zlatistou, striebornou, bridlicovou, medenou, bronzovou a zlatou. Zdá sa, že vznikajú ako farby na krídlach motýľa, i keď pod mikroskopom nevidieť nijaké stopy farby a pri svetle dopadajúcom zozadu sa stáva materiál priehľadný ako sklo a prehyby po zložení sa strácajú. Takéto javy sa dajú pozorovať len na bisiore – najvzácnejšej tkanine staroveku. Pod svetlom sa tkanina stane úplne priehľadná a v tieni sa občas javí ako grafitovo sivá“.

Keď Martin Luther v Bazilike svätého Petra prvý raz na chvíľu videl túto šatku, označovanú vtedy za šatku svätej Veroniky, pravdepodobne ju videl pod svetlom, a preto nemohol uvidieť nijaký obraz. Svoje rozhorčenie vyjadril v dôraznom vyhlásení: „Som presvedčený, že na Veronikinej šatke je zachovaná ozajstná tvár nášho Pána, No toto je len kúsok jasného ľanu, ktorý sa predkladá na uctievanie. Chudobní jednoduchí ľudia nevidia nič okrem kúska jasného ľanu na čiernej doske.“ Luther sa uspokojil s prvým dojmom, nepristúpil bližšie, aby sa presvedčil. Zbieranie argumentov proti pápežstvu, sklamanie a rôzne predsudky mu nedovolili poznať celú pravdu a spôsobili, že nazval Veronikinu šatku „diabolským podvodom rímskych pápežov“.

Ten istý človek

V desiatom zväzku súkromných zjavení známej talianskej mystičky Márie Valtorty (všetky jej zápisky boli vydané tlačou na príkaz pápeža Pia XII.) nachádzame 22. februára 1942 napísané nasledovné slová, ktoré jej povedal Ježiš: „Veronikina šatka je impulzom pre vaše skeptické duše. Vy racionalisti, chladní, so slabou vierou, ktorí robíte bezduché výskumy, porov-

Obraz Krista nad hlavným oltárom kostola v Manopelle.

najte výraz tváre na šatke s výrazom tváre na Turínskom plátne. Tá prvá je tvár žijúceho, tá druhá mŕtveho. Avšak dĺžka, šírka, telesné črty, podoba charakteristika tváre sú také isté. Položte na seba tie dva obrazy a uvidíte, že sa zhodujú. To som ja. Túžim vám pripomenúť, kým som bol a kým som sa stal z lásky k vám. Aby ste sa nestarali a nestali ste sa slepými, musia vám postačiť tie dva obrazy a majú vás priviesť k láske a k návratu k Bohu“ (Mária Valtorta: *L'Evangelo come mi e stato rivelato*, Centro Editoriale Valtoriano, 2003, s.414).

Mnohoročné výskumy šatky z Manoppella, ktoré pred dvadsiatimi rokmi iniciovala špecialistka na ikony, rehoľníčka Blandina Paschalis Schlömer, zaujali aj iných vedcov a výsledkom ich výskumov bol prekvapujúci objav, že mŕtva tvár z Turínskeho plátna a živá tvár z Manoppella patria tej istej osobe. Podobizne oboch tvárí sa presne zhodujú, takže zobrazujú toho istého človeka. Prekrytie (suprapozícia) fólie s obrazom tváre z Manoppella na tvár z Turínskeho plátna je graficko-

matematickým dôkazom toho, že máme do činenia s tým istým človekom. Z vedeckého hľadiska niet pochybností, že obidve tváre sú štruktúrou i rozmermi na 100% rovnaké. Zhodnosť je taká výnimočná, že treba hovoriť o matematickom dôkaze.

Tváre mŕtveho tela na Turínskom plátne a božská tvár z Manoppella sú nepochybne najväčšími zázrakmi na svete. Z vedeckého hľadiska tieto podobizne nemohli ani vzniknúť. Na celom svete nie je taký obraz, ktorý by sme aspoň minimálne mohli porovnať s týmito dvomi. Kristus nás týmito obrazmi vyzýva k obráteniu, k osobnému stretnutiu vo sviatosti zmierenia a v Eucharistii a tiež ku každodennej vytrvalej modlitbe. Musíme pri tom stále pamätať na to, že „kresťanstvo to nie je forma kultúry, ideológia alebo nejaký systém vznešených zásad, či hodnôt. Kresťanstvo je osoba. Kresťanstvo je prítomnosť. Kresťanstvo je tvár: Ježiš Kristus!“ (Ján Pavol II., Bern 4. 6. 2004).

P. M. Piotrovski TChr ■